

॥ ३ ॥ ४ ॥ बद्धाः महासर्पाः अंगदरूपा येन तं अग्निज्वाला व्याप्तमुखं कुद्धमित्यर्थः ॥ ५ ॥ नयनानां सहस्रै रित्यनेनालौकिकत्वं दर्शितम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ रथशक्तिचक्रं ॥
 तत्र भूतं महाकायं चंद्रार्कसदृशद्युतिं ॥ सोपश्यद्द्वारमाश्रित्य तिष्ठंतं लोमहर्षणं ॥ ३ ॥ वसानं चर्मवैयाघ्रं महारुधिरविस्त्रवं ॥ कृष्णाजिनोत्तरासंगं नागयज्ञोपवी-
 तिनं ॥ ४ ॥ बाहुभिः स्वायतैः पीनैर्नानाप्रहरणोद्यतैः ॥ बद्धांगदमहासर्पज्वालामालाकुलाननं ॥ ५ ॥ दंष्ट्राकरालवदनं व्यादितास्यं भयानकं ॥ नयनानां सहस्रै-
 श्च विचित्रैरभिभूषितं ॥ ६ ॥ नैव तस्य वपुः शक्यं प्रवक्तुं वेष एव च ॥ सर्वथा तु तदालक्ष्य स्फुटैरुपि पर्वताः ॥ ७ ॥ तस्यास्य नासिकाभ्यां च श्रवणाभ्यां च सर्वशः ॥
 तेभ्यश्चाक्षि सहस्रैभ्यः प्रादुरासन्महार्चिषः ॥ ८ ॥ तथा ते जोमरीचिभ्यः शंखचक्रगदाधराः ॥ प्रादुरासन् दृष्टीकेशाः शतशोथसहस्रशः ॥ ९ ॥ तदत्यद्भुतमालो-
 क्य भूतं लोकभयंकरं ॥ द्रौणिरव्ययितो दिव्यैरस्त्रवर्षैरवाकिरत् ॥ १० ॥ द्रौणिमुक्तांश्छरांस्तान्स्तुतद्वृतं महदग्रसत् ॥ उदधेरिव वार्यो घान्यावको वडवामुखः ॥
 ॥ ११ ॥ अग्रसत्तांस्तथा भूतं द्रौणिना प्रहितान् शरान् ॥ अश्वत्थामा तु संप्रेक्ष्य शरौघांस्तान्निरर्थकान् ॥ १२ ॥ रथशक्तिमुमोचा सौदीप्तमग्निशिखामिव ॥ सात-
 माहत्य दीप्ताग्रा रथशक्तिरदीर्यत ॥ १३ ॥ युष्मांते सूर्यमाहत्य महोल्के वदिवश्च्युता ॥ अथ हेमत्सरुं दिव्यं खड्गमाकाशवर्चसं ॥ १४ ॥ कोशात्समुद्भवर्हाशु विलादीप्त-
 मिवोरगं ॥ ततः खड्गवरंधीमान् भूता य प्राहिणोत्तदा ॥ १५ ॥ सतदा साद्य भूतं वै विलंनकुलवद्ययौ ॥ ततः सकुपितो द्रौणिरिंद्रकेतुनिभांगदां ॥ १६ ॥ ज्वलंतीं प्रा-
 हिणोत्तस्मै भूतं तामपि चाग्रसत् ॥ ततः सर्वायुधाभावे वीक्षमाणस्ततस्ततः ॥ १७ ॥ अपश्यत्कृतमाकाशमनाकाशं जनार्दनैः ॥ तदद्भुततमं दृष्ट्वा द्रोणपुत्रो निरा-
 युधः ॥ १८ ॥ अब्रवीदति संतप्तः रूपवाक्यमनुस्मरन् ॥ ब्रुवतामप्रियं पथ्यं सुहृदां न शृणोति यः ॥ १९ ॥ स शोचत्यापदं प्राप्य यथाहमतिवर्त्यतौ ॥ शास्त्रदृष्टान-
 विद्वान्यः समतीत्य जिघांसति ॥ २० ॥ स पथः प्रच्युतो धर्मात्कुपथे प्रतिहन्यते ॥ गोब्राह्मणनृपस्त्रीषु सख्युर्मातुर्गुरोस्तथा ॥ २१ ॥ हीनप्राणजडांधेषु सुमभीतोत्थि-
 तेषु च ॥ मत्तोन्मत्तप्रमत्तेषु न शस्त्राणि च पातयेत् ॥ २२ ॥ इत्येवं गुरुभिः पूर्वमुपदिष्टं नृणां सदा ॥ सोऽहमुत्क्रम्य पंथानं शास्त्रदृष्टं सनातनं ॥ २३ ॥ अमार्गेणैव मारभ्य-
 घोरा मापदमागतः ॥ तां चापदं घोरतरां प्रवदंति मनीषिणः ॥ २४ ॥ यदुद्यम्य महत्कृत्यं भयादपि निवर्तते ॥ अशक्तश्चैव तत्कर्तुं कर्मशक्तिबलादिह ॥ २५ ॥
 ॥ १३ ॥ युष्मांते मिथुनराशे रते अतिदीप्तं ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ अनाकाशं निरवकाशं ॥ १८ ॥ १९ ॥ अतिवर्त्य अतिक्रम्य तौ तयोः कपकृतवर्मणोर्वाक्यमिति शेषः शास्त्रदृष्टान् अवध्यत्वेन शास्त्रे ज्ञाता-
 न् समतीत्य शास्त्रमुल्लंघ्य ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥